

'Ελληνικόν Βουλευτήριον.

μέναις ἐπιγραφαῖς ιερογλύφων, ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν τοιαύτης φύσεως σχημάτων. Η χρῆσις τῶν φηρίων τούτων εἶναι ἀρχαιοτάτη, ὡς μαρτυροῦσιν οὐ μόνον τὰ ἐν τοῖς μνημείοις σωζόμενα σχήματα, ἀλλὰ καὶ τίνες πάπυροι ἀνευρεθέντες ἐν Αἰγύπτῳ. καὶ σωζόμενοι νῦν ἐν τοῖς ἀρχαιολογικοῖς μουσείοις τῆς Βιρτοπόλεως καὶ μάλιστα τοῦ Ταυρίνου ὅπου ἀπαντᾶται πάπυρος γεγραμμένος ἐπὶ τοῦ Βαττιλέως Μοίριος τοῦ ἀκμάσαντος πρὸ 3,500, περίπου ἑτῶν

Ι. ΔΕΚΙΓΛΑΛΛΑΣ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΕΙΣΜΟΥ
ΤΗΣ
ΚΟΡΙΝΘΟΥ.

—ooo—

Ἄξιότερε φίλε!

Ανέγνων δισκό διοικητικός ίατρός τῆς Κορίνθου ἔγραψεν ἐν τῷ ΣΒ' φυλλαδίῳ τῆς Παγδώρας περὶ τοῦ σεισμοῦ τοῦ καταστρέψαντος τὴν Κόρινθον. Χάριν ὅμως τῆς ιστορικῆς ἀληθείας δρεῖλα νὰ παρακλέσω ὑμᾶς νὰ δημοσιεύσετε διτὶ ἐπλακνήθη ὁ ἀξιότιμος ίατρός εἰπὼν διτὶ α ἐξετάσας ιστορικῶς ἀπὸ τῆς κτίσεως τῆς Κορίνθου μέχρι σήμερον οὐδαμοῦ εὑρεν ἀναφερόμενην φυσικήν τινα καταστροφήν, κλ. ε. Ομολογητέον διτὶ τὸ δογματικὴ αὕτη διαβεβήσις επάρχει ἀπωσοῦν τολμηρά διότι, πλὴν πολλῶν ἀλλων μαρτυριῶν, καὶ μάλιστα τῆς τοῦ Θουκυδίδου (5, 50. 5, 45 καὶ 8, 6,) καὶ τῆς τοῦ Ξενοφῶντος (Έλλην. ιστορ., 4, 7, 4), ίδον τί ἀναγινώσκομεν ἐν ταῖς τοῦ Προκοπίου ἀγενδότοις ιστορίαις τοῦ Ιουστινιανοῦ, ἐν τῷ Κεφ. ΙΙΙ'.

«Σεισμοὶ δὲ Ἀντιόχειάν τε καθεῖλον τὴν τῆς ἑώρας πρώτην, καὶ Σελεύκειαν, ἥπερ αὐτῆς ἐκ γειτόνων οἰκεῖται καὶ τὴν ἐν Κίλιξι ἐπιφανεστάτην Αντζαρβον. Ἐν αἷς τῶν ἀπολωλότων τὸ μέτρον τίς ἂν διαριθμεῖσθαι δυνατός εἴη; προσθεῖται δὲ ἀντὶς τά τε Ἰδωρά καὶ Ἀμάσειαν, ἥ πρώτη ἐν Πόντῳ ἐτύγχανεν οὖτα, Πολύβοτόν τε τὴν ἐν Φρυγίᾳ, καὶ δὴ Πισίδες Φιλομήδην καλοῦσι, Λυγνιδόν τε τὴν ἐν Ἡπειρώταις, καὶ Κόρινθον, αἱ δὲ πολυχνθρωπότεται ἐκ παλαιοῦ ἦσαν. Ταύταις γάρ ἀπαξιπάσαις ὑπὸ τοῦτον τὸν χρόνον σεισμῷ τε καταπεσεῖν, καὶ τοῖς φύκημένοις, σχεδόν τι πᾶσι ξυνδιολαζένα: τετόχηκεν. Ἐπιγενόμενος δὲ καὶ ὁ λοιμός, οὗ προσθεν ἐμνήσθην, τὴν ἡμίσειαν μάλιστα τῶν περιγνομένων ἀνθρώπων ἀπήνεγκε μοῖραν. Τοσούτων μὲν ἀνθρώπων ἐγίνετο φθόρος, Ίουστινιανοῦ πρότερον Ρωμαίοις διοικουμένου τὴν πολιτείαν καὶ Σατερον τὴν αὐτοκράτορα ἀρχὴν ἔχοντος...»

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΒΟΥΛΕΥΤΗΡΙΟΝ.

—ooo—

Πρό τινων ἑτῶν τὸ οἰκοδόμημα ἐν ᾧ ἔδουλεύοντο Γερουσία καὶ οἱ Ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔγένετο παρανάλωμα τοῦ πυρός· ἐμεινες δὲ ἄγνωστον μέγρι τῆς σήμερον ἐὰν τὸ τύχη η κακόβουλος γειτεῖ ἐξηῆτε τὰς δλεθρίους ἐκείνας φλόγας.

Ἐκτοτε καὶ η Γερουσία καὶ οἱ Ἀντιπρόσωποι συνεδρίζουν ἐντὸς τοῦ Πανεπιστημίου, ἀφαιροῦντες αὕτω ἀπὸ αὐτοῦ διόκλητον τὴν προσάρκτιον πλευράν, ὅπου ἐπρεπε ν' ἀποτεθῆσει συλλογχί, ἐργαλεῖς καὶ ἄλλα.

Διὰ τοῦτο τὰ βουλευτικὰ σώματα, τῇ προτάσσει τῆς ἑξουσίας, ἐσπεύσαν νὰ χορηγήσωσι πίστωσιν πρὸς οἰκοδόμην Βουλευτηρίου.

Τούτου τὸ σχέδιον γενόμενον ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ ὑπερστάτῃ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, Γάλλου ἀρχιτέκτονος K. Boulanger παρατίθεται ἐνταῦθα. Αἱ προπαρασκευαὶ τῆς ἐργασίας ἡρξαντο ἀρότου πρὸ μηνὸς περίπου η Μεγαλειοτάτη βασίλισσα κατέθεσε τὸν θεμέλιον λίθον.